

Μακάριοι οι ειρηνοποιοί ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται (Πρωτοπρεσβύτερος π. Παντελεήμων Κρούσκος, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία](#)

«Μακάριοι οι ειρηνοποιοί ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται» δηλαδή άγιοι είναι αυτοί που φέρνουν την ειρήνη στον κόσμο γιατί εκείνοι θα ονομαστούν παιδιά του Θεού.

Αμέσως μετά τους καθαρούς στην καρδιά, μακαρίζονται οι ειρηνοποιοί. Αυτοί φέρουν μέσα τους την ειρήνη του Θεού και την προσφέρουν απλόχερα στους γύρω τους και το περιβάλλον τους.

Η ειρήνη πού είναι κατά τον άγιο Γρηγόριο Θεολόγο ζητούμενο αγαθό από όλους, αλλά από λίγους τηρούμενο βρίσκεται μαζί με την αγάπη στο κέντρο της αληθινής πίστης. Ο ίδιος ο Θεός μας ονομάζεται άρχων της ειρήνης, δηλαδή κέντρο και πηγή της μακαριότητας, αιώνιος και προϋπαρχων, τόσο Αληθινός και αμετακίνητος από την θεότητα. Αλλά και ο Κύριος Ιησούς ονομάζεται στην γραφή

άρχων ειρήνης και » επι γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία». Αυτός είναι ο πρώτος και μέγας ειρηνοποιός και η Ειρήνη διότι αυτός μας συμφιλίωσε με τον Θεό Πατέρα. Απομακρυνθήκαμε εμείς από τον Θεό και μισήσαμε τον δημιουργό μας. Αλλά εκείνος με την σάρκωση, τον Σταυρό και την ανάσταση Του ένωσε τα πριν διεστώτα δηλ. μας επανέφερε σε κοινωνία με τον Θεό Πατέρα μας. Κάθε έχθρα μίσος και αποστροφή πού ένιωθε ο πλανεμένος και πληγωμένος άνθρωπος για τον θεό του, ο φόβος και η απελπισία, η τεράστια απόσταση μεταξύ Αγίου και αμαρτωλού, ξεπεράστηκαν από τον ειρηνοποιό και συμφιλιωτή Χριστό στο Πρόσωπο Του. Έτσι ο Χριστός επανέφερε την γη σε διάλογο με τον ουρανό, ανέσυρε τους εσκοτισμένους στο φως , τους νεκρούς στην ζωή και τους πριν πλανεμένους στην αλήθεια,κατέστησε τον άγνωστο και απρόσιτο Θεό, προσωπικό, συγκεκριμένο και αγαπητό. Όχι πια φοβερό και δυνάστη αλλά εύπλαχνο και ελεήμονα .

Αλλά η ειρήνη του Χριστού δεν έφτασε μόνο εκεί αλλά έγινε και επί γης ειρήνη, αγγελική πολιτεία, βασιλεία ουρανών στην γη. Μιλάμε για την Εκκλησία, αγιοπνευματικό ίδρυμα της Ειρήνης και ο τόπος συμφιλίωσης και κοινωνίας. Μέσα στην Εκκλησία και από την Εκκλησία ξεκινά η Ειρήνη πού θα κυριεύσει τον κόσμο. Μας καλεί ο Χριστός εμάς τα φωτόμορφα της Εκκλησίας τέκνα να διαδώσουμε το μήνυμα της χριστιανικής ειρήνης και της παγκόσμια συμφιλίωσης. Η Εκκλησία είναι ο τόπος της ανάστασης και της ειρήνης, κατάφύγιο ειρήνης για τους

κοπιώντας και πεφορτισμένους, τους διωγμένους, τους συγκρουόμενους και τους αμαρτωλούς. Γι αυτό και η λατρεία μας είναι ειρηνοκεντρική. Με την ειρήνη καλούμαστε να προσευχηθούμε στον Κύριο επί το αυτό , με ειρήνη καλούμαστε στην μετάληψη των μυστηρίων και πάλι με ειρήνη απολυόμαστε από την ευχαριστία, για να μεταδώσουμε στον κόσμο ειρηνοφόρα μηνύματα.

Είναι γεγονός πώς εκτός της Εκκλησίας ζούμε τον παραλογισμό, την αφόρητη πίεση των ανθρώπινων συγκρούσεων , του σατανικού πολέμου και της ασυνενοησίας ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτός ο κόσμος πορεύεται συνειδητά και ασυνείδητα προς την απώλεια και την καταστροφή και αυτό δεν θα πάψει να συμβαίνει ως την εσχάτη ημέρα. Γι αυτό ακριβώς καλούμαστε να φέρουμε την ειρήνη του Χριστού στον κόσμο, πού δεν είναι άλλη από το ευαγγέλιο στην βιωματική πράξη. Καλούμαστε ζώντας εν Χριστώ και μεταδίδοντας τον Χριστό να περισώσουμε ό, τι περισώζεται μέσα στην δίνη της καταστροφής του κόσμου. Οι κοσμοκράτορες και οι άρχοντες του κόσμου ειρηνοκάπηλοι και κατασκευαστές πολέμων και συγκρούσεων επαγγέλλονται παγκόσμια ειρήνη και ευημερία . Είναι σύγχρονοι φαρισαίοι πού στον βωμό των μεγάλων συμφερόντων καταδυναστεύουν και θυσιάζουν λαούς και έθνη. Η ειρήνη όμως πού φέρουν οι άνθρωποι του Θεού δεν έχει σχέση με την ψευδώνυμη ειρήνη του κόσμου, με ο,τιδήποτε υποκατάστατο ανθρωπιστικών και ειρηνιστικών οργανώσεων. Και στην εποχή του Ιησού οι Ρωμαίοι είχαν επιβάλει τυρανικά ένα ισοπεδωτικό καθεστώς παγκοσμιοποίησης την ρωμαϊκή ειρήνη πού σκοπό είχε να εξουθενώσει και να ελέγχει το πρόσωπο και τους λαούς. Και αυτή την ψευδεπίγραφη ειρήνη προσπαθούν σήμερα να μας επιβάλουν οι αρχιτέκτονες της Νέας Εποχής.

Η Ειρήνη του Χριστού είναι πρώτα ειρήνη εσωτερική και πνευματική , καρπός νήψης και εκκλησιαστικότητας, μετά εξωτερικεύεται από τους αληθινούς ανθρώπους και τους αληθινούς πιστούς στους πάντες και στα πάντα. Οι άγιοι ζούν πρώτα την Ειρήνη και έπειτα μεταφέρουν τους καρπούς της, τους καρπούς του αγίου Πνεύματος στον κόσμο, όπως ο Χριστός στους μαθητές μετά την Ανάσταση. Φέρνουν σε συνδιαλλαγή τα πρόσωπα, τους ανθρώπους μεταξύ τους και σε κοινωνία με τον Θεό. Οι ειρηνοποιοί είναι αυτοί που αγαπούν αληθινά για αυτό και ο Θεός των χριστιανών είναι κατά τον μέγα Παύλο ο Θεός της ειρήνης και της αγάπης. Οι ειρηνοποιοί βιώνουν στον βαθμό που της πρέπει την ελευθερία του Χριστού. Δεν είναι πλέον δούλοι, γιατί απαλλάχτηκαν από τον φόβο του θανάτου, από την δυναστεία της αγωνίας. Είναι υιοί, πράγμα που σημαίνει κληρονόμοι. Και ο κληρονόμος έχει εξουσία βασιλείας. Είναι «πριγκηπόπουλο του Θεού» κατά τον όσιο Παΐσιο. Είναι φως στο σκοτάδι. Ο κατά Χριστόν ειρηνοποιός αγιάζει και λαμπρύνει τα πάντα, όχι με αυτό που κάνει, αλλά αυτό που είναι ανάμεσα στους άλλους. Είναι σαν κρυστάλλινο καθαρό νεράκι, από το οποίο ξεδιψούν οι κουρασμένοι από την βασανιστική δίψα και ταλαιπωρία του κόσμου. Είναι η χώρα της ανάπαυσης, της καταφυγής σε έναν κόσμο , τον οποίο ο πόλεμος έκανε κοιλάδα κλαυθμώνος και τόπο οδύνης, λύπης και στεναγμού.

« Μη φοβού μικρόν ποίμνιον», παιδιά του Θεού δεν ονομάζονται οι Καίσαρες και οι κλειδοκράτορες αλλά οι ειρηνοποιοί. Αυτοί συμπυκνώνουν στην ειρηνική τους πανδαισία κάθε μακαρισμό. Αυτοί θα συμβασιλεύσουν με τον Χριστό μετά το πέρας της αμαρτίας. Η ειρήνη του Χριστού ως βασιλεία που αποκαλύπτεται στον εσωτερικό άνθρωπο και εξωτερικεύεται σε κοινωνία προσώπων προγεύεται ως νέα εποχή ανακαίνισης μέσα στην Εκκλησία.